

כשלוש תשרי השכינה -
תהיה ליילה ורינה

כשהקב"ה לאחא אחא וסולח
- עם ישראל ee anach

בס"ד

בפתחו הכלב בותר אמונה לפרשת "ויקהל"

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם: אלה הדברים אשר צוה ה'
לעשות אתם"

1. פרשות "תרומה" ו"תצווה" הן ההוראות ששומע משה על הר סיני כיצד להקים

את המשכן.

בפרשתנו, פרשת "ויקהל" ובפרשת "פקודי" שאחריה מספרת התורה כיצד מיישם העם

את הציווי בפועל. אולם בין הציווי ליישום קורה משהו.

השלימו את המשפטים. בחרו את המילה המתאימה:

1. כמשה יורד מההר בפעם הראשונה הוא רוצה ל _____ את עם ישראל ולבנות איתו

את המשכן על פי ציווי ה' (להעניש / להקהיל).

2. חטא ה _____ מעכב בעדו (העגל / המרגלים).

3. במקום מעמד הקהל קורה _____ (משבר / נס).

4. משה שובר את הלוחות ומבקש על עם ישראל (רוגז / רחמים).

5. אחר כך עולה _____ להוריד לוחות (בראשונה / בשנית).

2. האם הקב"ה סלח לעמו?

קראו את פירוש הרמב"ן שלפניכם:

נתרצה - מחל.

כלולות - אירוסין

בין החתן לכלה

כיון שנתרצה להם הקב"ה ונתן לו הלוחות שניות וכת עמו ברית חדשה שילך
השם בקרבם, הנה חזרו לקדמותם ולאהבת כלולותם, ובידוע שתהיה שכינתו
בתוכם כעניין שציווהו תחילה."

זכרתי לך חסד נעורייך אהבת
כלולתיך לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה. הפסוק
בירמיהו מתאר את הקשר של
עם ישראל והקדוש ברוך הוא,
ומדמה אותו לקשר שבין בעל
לאשתו. גם לאחר שנים רבות
של נישואין אי אפשר שלא
לזכור את תחילתו של הקשר.
גם בשעה שהעם חוטא,
הקדוש ברוך הוא לא ישכח את
'אהבת כלולתיך', את היום בו
עם ישראל היו ככלה
המתקדשת בחופתה, הלא
הוא מעמד הר סיני.

- מה מלמד אותנו הרמב"ן על הקשר של עם ישראל והקב"ה אחרי חטא העגל?
- מה ההוכחה לכך?
- למה מדמה הרמב"ן את הקשר בין עם ישראל לקב"ה?
- מאיזה ספר מספרי הנביאים לקח הרמב"ן את הביטוי "אהבת כלולותם"?
- מתי התרחשה אהבת הכלולות בין עם ישראל לקב"ה?

כששוא תשרה השכינה –
תהיה אילה ורינה

כשהק"ה לצאנו מוחל וסולח
– עם ישראל ee וואח

3 ההכנות לבניית המשכן מלוות בשמחה רבה ובהתלהבות. מדוע?

קראו את הפסוקים:

"וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת כָּל הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַמְּלָאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נָדְבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר. וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: מְרִבִּים הָעָם לְהֵבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ. וַיֵּצֵאוּ מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לַתְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מִהֵבִיא. וְהַמְּלָאכָה הִיְתָה דִּים לְכָל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר."

במוצאי יום כיפורים רבים
מרגישים שמחה גדולה.
אחרי יום שלם של בקשות
סליחה תפילות וקרבת ה'
אנו מרגישים טהורים
וזכים,
מרגישים שה' סלח לנו על
כל המעשים.
זו המשמעות הפנימית
להרגשת אותה שמחה.

• על מה מעידה העובדה שהתרומה ניתנה "בבוקר בבוקר"

• על מה מעידה העובדה ש"מרבבים העם להביא"?

• על מה לדעתכם שמח העם? ציינו שתי סיבות.

כשוא תשרה השכינה –
תהיה אילה ורינה

כשהק"ה לאחו אחל וסולח
– עם ישראל ee וואח

דבר תורה לשבת פרשת " ויקהל ":

אחרי מעמד הר סיני, מעמד נשגב של השראת שכינה, עולה משה להר סיני ושם מקבל מפי ה' את הציווי לבנות משכן (צווי זה מפורט בפרשות "תרומה" ו"תצווה") כדי שהשכינה תהיה קבועה תמיד במחנה ישראל. העם שפקעה סבלנותו וביקש המשך השראת שכינה, ייצר לעצמו 'מעמד של השראת שכינה' והתגלגל לחטא העגל שהביא על העם תוצאה הפוכה, שמחה מדומה שהובילה לעצב רב ולריחוק מה'. אחרי שמשה מתחנך בפני ה' לסליחה ולכפרה ועולה בשנית להביא לוחות שניים, מקהיל משה את עם ישראל ומתחיל ביישום הציווי. עם ישראל מבין שה' סלח וחידש את הקשר כפי שהיה קודם לחטא כפי שמסביר הרמב"ן: "הנה חזרו לקדמותם ולאהבת כלולותם, ובידוע שתהיה שכינתו בתוכם כעניין שציווהו תחילה". השמחה שה' סולח וממשיך להשרות את שכינתו על העם הביאה את העם להכנות מרגשות לקראת השראת השכינה שכה ציפו לה. הפסוקים מתארים את נדיבות הלב בבוקר בבוקר בשפע ובזריזות עד שמשה נאלץ לעוצרם.

פרשתנו והפרשה הבאה, פרשת "פקודי", ממשיכות בשמחה לקיים את ציווי ה' אחר מעמד הר סיני, שמחה שבאה בעקבות מחילה וסליחה וידיעה שחזרו לקדמותם ולאהבת כלולותם.